

РЕШЕНИЕ

№ 1208

гр. София, 16.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 15.12.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **5090** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по оспорване на „П.” Е., представлявано от изпълнителния директор А Н С, срещу мълчалив отказ на кмета на С. О. (СО) да се произнесе по заявление вх. № 2600-2996/14.05.2010г. с искане за възстановяване на недължимо платена такса за битови отпадъци и издаване на Акт за установяването ѝ. В жалбата се излагат съображения в две насоки: Твърди се, че дружеството е собственик на индивидуализирани четири имота в Г. С., за които представя нотариални актове за собственост и за които същото било заплатило такса битови отпадъци за 2006, 2007 и 2008г в посочени размери. Причината за заплащане на същата била разпоредителна сделка с имотите, която би се възпрепятствала при отказ за плащането поради неиздаване на изискуемото удостоверение за данъчна оценка. Въпреки разпореждането с имотите, се претендира правен интерес от оспорване на дължимостта на таксите. Със заявление вх. № 2600-2996/14.05.2010г дружеството било поискало от кмета на С. О. да му бъдат възстановени така внесените такси поради недължимост на същите, като със същото заявление било поискано и издаване на Акт за определяне и установяване на дължимостта на заплатените на С. О. ТБО /такса битови отпадъци/ за визираните периоди. Прави се искане съдът да задължи кмета на С. О. да издаде поискания и неиздаден в срок Акт, както и да разпреди възстановяване на недължимо платени такси за битови отпадъци.

Ответникът - К. на С. О., редовно уведомен за производството по делото, не

изпраща представител и не взема становище по оспорването.

След като обсъди доводите, изложени в жалбата, и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е подадена в срок, от активно процесуално легитимирано лице и като такава е допустима, а по същество основателна.

Със заявление вх. № 2600-2996/14.05.2010г. (л. 6-8 от делото), дружеството - жалбоподател е поискало от кмета на СО издаване на Акт за установяване на такса битови отпадъци за четири индивидуализирани имота за 2006, 2007, 2008г. В същото заявление са изложени мотиви за недължимост на таксите и е направено искане за възстановяването им, ведно с лихвите върху тях. Таксите за всеки от имотите са заплатени, за удостоверяване на което като доказателство по делото са приложени приходни квитанции – л. 12- 21 по делото.

Всеки от заявените имоти: поземлен имот – нива, съставляваща имот № 002107 с площ от 4000 кв.м., находящ се в Г. С.; поземлен имот – нива, съставляваща имот № 002106 с площ от 4117 кв.м., находящ се в Г. С.; поземлен имот – нива, съставляваща имот № 002114 с площ от 1901 кв.м., находящ се в Г. С.; поземлен имот – нива, съставляваща имот № 002115 с площ от 1900 кв.м., находящ се в Г. С. към периодите, за които са платени таксите е бил собственост на процесното дружество, за установяването на който факт са приложени съответно: нотариални актове с № 107/2006г; 106/2006г; 108/2006г и 105/2006г – л. 26-37 по делото. Като доказателство по делото са приети и скици, касаещи поземлените имоти, както и Удостоверение за актуално състояние на дружеството, от което се установява правосубектността на дружеството и правото на процесуално представителство на физическото лице, подало жалбата до съда.

С определение от 22.11.2010г. на ответника е указано да представи като доказателство по делото акт за установяване на вземане според процесното заявление, ако такъв е издаден. Видно от представеното писмо (л.48), подписано от директор на дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” с дата 30.11.2010г., няма издаден Акт за установяване на публично общинско вземане от такса битови отпадъци за „П.” Е. Г. С..

Жалбата срещу твърдения мълчалив отказ е подадена до АССГ чрез входирането ѝ в С. О. на 18.06.2010г.

Съгласно § 46. (Нов - ДВ, бр. 19 от 2011 г. , в сила от 8.03.2011 г.) от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), за започналите и неприключили към 31 декември 2010 г. включително производства по установяване, обезпечаване и събиране на местните такси, както и по обжалване на свързаните с тях актове, се прилага досегашният ред. Таксата битови отпадъци е (ТБО) един от видовете местни такси съгласно чл. 6 ал.1 б. „а” от ЗМДТ, които се определят от Общинския съвет на съответната О. и се събират от последната. Съгласно чл. 62 от ЗМДТ - таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Видно от чл. 9б ал.2 и ал.3 от ЗМДТ, към датата на заявяване на искането – 14.05.2010г., вземанията от такси се установяват с акт на кмета на общината по реда на АПК; актът за установяване на вземането може да се обжалва по реда на АПК. По делото по безспорен начин се установява, че „П.” Е. е заплатил като собственик такса битови

отпадъци за 2006, 2007 и 2008г. за четири индивидуализирани имота. Със заявление от 14.05.2010г. дружеството е поискало от компетентния към този момент орган да издаде Акт за установяване на ТБО. В случая това е ответникът – К. на СО, като компетентността се преценява и с оглед материалния, и с оглед териториалния ѝ обхват. Към 18.06.2010г. – датата на входиране на жалбата, акт за установяване на вземане от ТБО не е издаден. Такъв липсва и към датата на съдебното заседание 15.12.2011г.

„П.“ Е. като собственик на гореиндивидуализираните имоти към претендиращия период има право да иска издаване на Акт за установяване на вземането, или мотивиран отказ, ако административният орган счита, че таксата е дължима, за посочените имоти и визираните периоди. Това е така, тъй като само влезлият в сила акт за определянето им установява безспорният им размер, а следователно и обстоятелството, дали е дължимо възстановяването на цялата сума (при пълна липса на основание за дължимостта ѝ) или част от нея при надвисяне от страна на задълженото лице. Изследването на тези обстоятелства и постановяването на акт в съответствие с установеното е правомощие на кмета на С. О.. Предвид приложението на общите правила на АПК, във връзка с разпоредбите на чл. 9б, ал.2 от ЗМДТ /в редакцията към датата към заявяването – от ДВ бр.105/2006г./, произнасянето на кмета на О. С. представлява мълчалив отказ да се издаде Акт за установяване на ТБО, каквото задължение кметът на общината има. Този мълчалив отказ е незаконосъобразен само поради липсата на мотиви за отхвърляне на искането, което, по изложените по-горе съображения, представлява негов законен интерес. Във всички случаи, административният орган дължи постановяването на акт, независимо от съдържанието му – дори да намира, че платените суми са изцяло дължими, то той следва да постанови изричен акт, в който да изложи фактическите и правни основания за това, тъй като само по този начин е възможна защитата на задължените по ЗМДТ лица против възможно незаконосъобразното определяне на такси. Ето защо, задължение на административния орган е да изследва заявените в искането обстоятелства и въз основа на констатациите си да постанови акт за определяне размера на дължимата ТБО, който акт след издаването си би подлежал на контрол за законосъобразност от страна на съда. Последният обаче не може в производството пред него за първи път да установява дължимостта на таксата и размера ѝ, както и налице ли са основания за възстановяване на внесената такава за посочените периоди и имоти. Въпросът по същество следва да се постави едва след като компетентният административен орган – кметът на С. О. издаде Акт за установяване на общинско вземане от такса битови отпадъци, съобразно който да се извърши преценка относно фактическите и правни основания за дължимост на същата такса. Безспорното установяване на последната е възможно едва при влизане в сила на този акт, съответно при упражнено право на жалба, на основание чл.9б, ал.3 от ЗМДТ (в приложимата редакция от ДВ бр.105/2006г.) – с влизането в сила на решението по спора. По изложените съображения, съдът намира, че оспореният мълчалив отказ следва да бъде отменен, като след влизане на решението в сила, делото във вид на преписка следва да се изпрати на компетентния орган за произнасяне по заявлението в определен на основание чл.174 АПК срок.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателя искане за възстановяване на разноските. Установява се по делото общ размер на последните: 2550 (две хиляди петстотин и петдесет) лева, от които 2500лв. платен хонорар за адвокат и 50 лв. –

държавна такса. Предвид разпоредбата на чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, сумата следва да бъде възстановена от С. О..

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 и чл. 173, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на С. О. да се произнесе по заявление на „П.” Е., с ЕИК *, с вх. № 2600-2996/14.05.2010г., същото и с рег. индекс МДТ-7000-15/14.05.2010г. по описа на дирекция „Местни приходи и администриране на местни данъци и такси” на С. О..

ИЗПРАЩА преписката на кмета на С. О. за произнасяне по същото заявление в 14-дневен срок от влизане на решението в сила, със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА С. О. да заплати на „П.” Е., с ЕИК *, сумата 2550 (две хиляди петстотин и петдесет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: /п/